سال چهارم: شماره۲، تابستان ۱۴۰۳ | ۴۳

مصطفى احمدى'، ايمان زحمتكش'*، حميدرضا گشايشي"

دانشجوی دکتری، گروه مکانیک، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران
 دانشیار، گروه مکانیک، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران
 ۳. استاد، گروه مکانیک، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

*نویسنده مسئول: Zahmatkesh5310@mshdiau.ac.ir تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۷/۱۴ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۰۷

چکیدہ

این مقاله به شبیه سازی عددی همرفت واداشته مگنتوهیدرودینامیک نانوسیال آب-گرافن در یک کانال پر شده با ماده متخلخل می پردازد. بدین منظور، معادلات بی بعد دارسی- برینکمن- فورچهیمر در شرایط عدمتعادل گرمایی محلی در نظر گرفته می شوند. شبیه سازی ها به روش شبکه بولتزمن گرمایی با زمان آسایش منفرد و با استفاده از سه تابع توزیع برای سرعت، دمای نانوسیال و دمای محیط متخلخل انجام می شود. در ادامه، اثر متغیرهای مختلف بر روی عدد ناسلت میانگین و میزان عدم تعادل گرمایی محلی مورد بررسی قرار می گیرد. نتایج نشان می دهد که با افزایش عدد دارسی، کسر حجمی نانوذرات و ضریب تخلخل یا کاهش عدد هارتمن، مقدار عدد ناسلت میانگین بیشتر می شود. علاوه بر این مشخص می شود که عدم تعادل گرمایی محلی با عدد دارسی و ضریب تخلخل یا کاهش عدد هارتمن، مقدار عدد ناسلت میانگین بیشتر می شود. علاوه بر این مشخص می شود که عدم تعادل گرمایی محلی با عدد دارسی و ضریب تخلخل یا کاهش عدد هارتمن، مقدار عدد ناسلت میانگین بیشتر می شود. علاوه بر این مشخص می شود که عدم تعادل گرمایی محلی با عدد دارسی و ضریب تخلخل یا کاهش عدد هارتمن، مقدار عدد ناسلت میانگین بیشتر می شود. علاوه بر این مشخص می شود که با افزایش عدد کر مایی محلی دانوذرات و ضریب تخلخل یا کاهش عدد هارتمن، مقدار عدد ناسلت میانگین بیشتر می شود. علاوه بر این مشخص می شود که عدم تعادل گرمایی محلی دارسی می تواند تا بیش از ۵۰ درصد نرخ تبادل گرما و میزان عدم تعادل گرمایی محلی را افزایش دهد.

كليدواژهها: محيط متخلخل، عدمتعادل گرمايي محلي، همرفت واداشته، ميدان مغناطيسي، روش شبكه بولتزمن

مقدمه

در بررسی و مطالعه جریان سیال و انتقال گرما درون مواد متخلخل، دو مدل تعادل گرمایی محلی و عدمتعادل گرمایی محلی^۱ مورد استفاده قرار می گیرد[۱]. در مدل تعادل گرمایی محلی، دمای فازهای سیال و ماده متخلخل یکسان فرض می شود. با این وجود، در مدل عدمتعادل گرمایی محلی، فازهای سیال و جامد به طور جداگانه مورد بررسی قرار می گیرند و ممکن است بین آنها یک اختلاف دمای محلی ظاهر شود. مطالعات گذشته حاکی از آن است که عدم تعادل گرمایی محلی زمانی رخ می دهد که ظرفیت گرمایی و ضریب رسانایی گرمایی فازهای جامد و سیال تفاوت چشمگیری داشته باشند[۲]. اثرات عدمتعادل گرمایی محلی در محیطهای متخلخل توسط بسیاری از محققان از قبیل نیلد و بیجان[۳]، کوزنتسف و نیلد[۴] و ریس و پاپ[۵] مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین، عبدالهپور و امینیان[۶] مدلهای تعادل گرمایی محلی و عدم تعادل گرمایی محلی را برای محلی در محیطهای متخلخل توسط بسیاری از محققان از قبیل نیلد و بیجان[۳]، کوزنتسف و نیلد[۴] و ریس و پاپ[۵] مورد یک لوله پرشده با مواد متخلخل مورد بررسی قرار دادند. در پژوهش ایشان اثر متغیرهای مخلی از قبیل ضریب تخلخل، نسبت ضریب رسانایی گرمایی موثر دوفاز، سرعت جریان و قطر لوله بر انحراف این دو روش مطالعه گردید. سپس مشخص شد که در مدل عدم تعادل گرمایی محلی، ضریب انتقال گرمای میان فازی ایز و معیورهای محلی از قبیل ضریب تخلخل، نسبت ضریب رسانایی گرمایی موثر دوفاز، سرعت جریان و قطر لوله بر انحراف این دو روش مطالعه گردید. سپس مشخص شد که در را در یک کانال متخلخل و پرشده با مواد تغییر فاز دهنده در شرایط عدم تعادل گرمایی محلی گزارش کردند. پرهیزی و همکاران[۸] با بکارگیری مدل عدم تعادل گرمایی محلی، به تحلیل جریان و انتقال گرما در کانالی متخلخل با دیوارهای شار

¹ Local Thermal Non-Equilibrium (LTNE)

چوی [۹] ایده پراکندگی نانوذرات در مایعات را مطرح نمود و سیال حاصل را نانوسیال نامید. وی نشان داد که افزودن نانوذرات به سیالات معمولی می تواند نرخ انتقال گرمای آنها را بیشتر کند. ابراهیم دوست رودپشتی و همکاران [۱۰] تأثیر افزودن گرافن بر بهبود ضریب انتقال گرمای همرفتی را در یک سامانه آب-اتیلن گلیکول به صورت تجربی بررسی کردند. آنها دریافتند که هر چند ضریب انتقال گرمای همرفتی نانوسیال در اثر حضور نانوذرات افزایش یافته است اما افزایش ضریب انتقال گرمای همرفتی نسبت به ضریب رسانش گرما چشمگیرتر بوده است که در نهایت منجر به افزایش عدد ناسلت شدهاست. کظیم و همکاران [۱۱] همرفت طبیعی نانوسیال در یک محفظه متخلخل با دیوارهای مواج را مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. در این پژوهش نشان داده شد که در نظر گرفتن عدم تعادل گرمایی محلی بین نانوسیال و محیط متخلخل، تبادل گرمای پیش بینی شده را افزایش می دهد. در پژوهشی مشابه که توسط دی و همکاران [۱۲] به انجام رسید، مشخص گردید که مدل عدم تعادل گرمایی محلی، الگوی دقیق تری از توزیع دما را پیش بینی می کند.

تحلیل جریان و تبادل گرما در حضور میدان مغناطیسی خارجی را مگنتوهیدرودینامیک می گویند. بررسی مطالعات گذشته نشان می دهد که همرفت مگنتوهیدرودینامیک نانوسیالات در محیطهای متخلخل مورد مطالعه بوده است. به عنوان نمونه، زحمتکش و اردکانی[17] اثر جهت میدان مغناطیسی خارجی را بر همرفت طبیعی نانوسیالات مختلف با پایه آب در یک حفره متخلخل بررسی کردند. همچنین، زحمتکش و حمیبی شاندیز[14] پخش دوگانه مگنتوهیدرودینامیک نانوسیالات را در فضای متخلخل بررسی کردند. همچنین، زحمتکش و حمیبی شاندیز[14] پخش دوگانه مگنتوهیدرودینامیک نانوسیالات را در فضای متخلخل بررسی کردند. همچنین، زحمتکش و حمیبی شاندیز[14] پخش دوگانه مگنتوهیدرودینامیک نانوسیالات را در فضای بین دو لوله عمودی که با محیط متخلخل پر شده بود، مورد مطالعه قرار دادند. فکور و همکاران[16] جریان و انتقال گرما را در یک کانال متخلخل با دیوارهای نفوذپذیر و در حضور میدان مغناطیسی بررسی کردند. آنها دریافتند که افزایش عدد هارتمن محفظه سبب کاهش سرعت نانوسیال و افزایش دما میشود. ایزدی و همکاران[17] انتقال گرما را در محفظه سرعت نانوسیال و افزایش دما میشود. ایزدی و همکاران[17] انتقال گرمای همرفت طبیعی را در یک محفظه متخلخل، از مینا می در حفور دو میدان مغناطیسی بررسی کردند. آنها دریافتند که افزایش عدد هارتمن متخلخل مور دو میدان مغناطیسی برسی کردند. آنها دریافتند که افزایش عدد هارتمن متخلخل در حضور دو میدان دو می می می داند دو از در یک محفظه متخلخل با دیوارهای نفوذپذیر و شرعی شید می شرسی کردند. معرفت طبیعی را در یک محفظه متخلخل باز می معنا مینایسی متغیر شبیه سازی کردند. مشخص شد که با افزایش نفوذپذیری محیط متخلخل، از معنا می می دو دو دو دو در دو میدان مغناطیسی می را در یک محفظه متخلخل و در حضور میدان مغناطیسی مقدار عدد ناسلت کاسته می شود. زحمتکش و شاندیز[17] پژوهشی را در یک محفظه متخلخل و در حضور میدان مغناطیسی می متخلخل مورد می می نود بر معور میدان مغناطیسی معدن می منان کردند. علاوه بر این، تیان و همکاران[1۸] به بررسی مور می می در یک محفظه متخلخل و در حضور میدان می می در یک محفظه متخلخل موجی شکل پرداختند.

یکی از روشهای شبیهسازی مکانیک سیالات و انتقال گرما، روش شبکه بولتزمن است. در این روش، به واسطه نگاه میکروسکوپی به مفهوم سیال، توابع توزیع سیال به عنوان مبنای تحلیل جریان سیال قلمداد میشوند. به کارگیری توابع توزیع که بیانگر احتمال حضور ذرات سیال در یک مکان دلخواه هستند، به این روش اجازه میدهد تا بهجای حل معادلات غیرخطی ناویر-استوکس، به حل معادلهٔ ساده شده و شبهخطی انتقال بولتزمن بپردازد[۱۹]. مرور مطالعات گذشته نشان میدهد که روش شبکه بولتزمن در برخی از پژوهشها به منظور شبیهسازی جریان و انتقال گرمای مگنتوهیدرودینامیک نانوسیالات در محیطهای متخلخل بکار رفته است. نظری و همکاران[۲۰] با استفاده از روش شبکه بولتزمن، انتقال گرما را در یک کانال در حضور مانع متخلخل بررسي كردند. مشخص شد كه با كاهش نفوذپذيري مانع متخلخل، مقدار عدد ناسلت ميانگين افزايش مييابد. فنگ و همکاران[۲1] انتقال گرمای همرفت را در یک محیط متخلخل با استفاده از روش شبکهٔ بولتزمن شبیهسازی کردند. نتایج نشان داد که با کاهش عدد دارسی، مقدار عدد ناسلت میانگین بیشتر می شود. مرادی و دی اورازیو [۲۲] جریان در یک محیط متخلخل را در مقیاس منفذی به روش شبکه بولتزمن مورد بررسی قرار دادند. نتایج آنها نشان داد که در یک تخلخل ثابت، تغییر تعداد موانع یا چیدمان آنها، میدانهای سرعت و دما و همچنین مقدار عدد ناسلت را عوض میکند. بازخانه و زحمتکش[۲۳] انتقال گرمای نانوسیال در یک کانال دارای میدان مغناطیسی و مانع متخلخل را با فرض تعادل گرمایی محلی در روش شبکهٔ بولتزمن مورد بررسی قرار دادند. در این پژوهش، با استفاده از روش طراحی آزمایشات، اثر متغیرهای مؤثر بر میزان انتقال گرما مطالعه شد. نتایج نشان داد که نوع نانوذرات بیشترین تأثیر را بر میزان تبادل گرما دارد. سجادی و همکاران[۲۴] پژوهشی را بر روی اثر میدان مغناطیسی بر انتقال گرمای همرفت طبیعی در یک محیط متخلخل به روش شبکه بولتزمن گزارش کردند. آنها دریافتند که عدد ناسلت میانگین، با افزایش عدد دارسی و ضریب تخلخل بیشتر می شود.

هدف از این مقاله، بررسی انتقال گرمای همرفت واداشته در حضور همزمان نانوذرات، محیط متخلخل، میدان مغناطیسی و شرط عدمتعادل گرمایی محلی بین نانوسیال و ماده متخلخل می،باشد. شبیهسازیها از طریق روش شبکه بولتزمن گرمایی با زمان آسایش منفرد انجام میشود. بدین منظور، برای محیط متخلخل از مدل پیشرفته و کامل دارسی- برینکمن- فورچهیمر استفاده میشود؛ که دقت آن در مطالعات گذشته به اثبات رسیده است. مرور مقالات موجود نشان میدهد که تحلیل شبکه بولتزمن همرفت واداشته مگنتوهیدرودینامیک نانوسیال آب-گرافن در یک کانال پر شده با ماده متخلخل در شرایط عدم تعادل گرمایی محلی تاکنون انجام نشده است.

بيان مسأله

مسأله مورد بررسی مطابق شکل(۱) شامل یک کانال دوبعدی با انتهای باز و پرشده با مواد متخلخل فلزی است که درآن، نانوسیال آب–گرافن در جریان می باشد و یک میدان مغناطیسی یکنواخت به آن اعمال شده است. این ماده متخلخل از یک مجموعه دایره با قطرهای d_p تشکیل شده است. طول کانال L و عرض آن H است. دیوارهای کانال دماثابت، نفوذناپذیر و بدونلغزش هستند. جریان سیال با دمای ثابت T_h و با سرعت اولیه یکنواخت U_0 وارد کانال می شود و از سمت راست کانال جارج می شود. فرض بر این است که در خروجی جریان به طور کامل توسعه یافته است. همچنین، عدد رینولدز Re = U_0H/v_f در محدوده ۴۰۰ می شود و از دارد.

شکل ۱: طرح شماتیک هندسه مطالعهشده

فرضيات تحليل

فرضیاتی که معادلات حاکم بر آنها استوار هستند، به شرح زیر میباشند: همرفت، واداشته و پایا بوده و جریان، آرام و تراکمناپذیر است. انتقال گرمای همرفت طبیعی و تبادل تابش ناچیز هستند. علاوه براین، شرایط عدم تعادل گرمای محلی بین فازهای جامد و سیال برقرار است. همچنین، خواص ترموفیزیکی ماده متخلخل (مس)، سیال پایه (آب) و نانوذرات (گرافن) ثابت است.

معادلات جريان متخلخل و انتقال حرارت

$$\nabla . \vec{u} = 0 \tag{1}$$

$$\frac{\partial \vec{u}}{\partial t} + \vec{u} \,\nabla . \left(\varepsilon^{-1} \vec{u}\right) = -\nabla (\varepsilon P) + v_f \nabla^2 \vec{u} + \varepsilon \overrightarrow{F}$$
^(Y)

$$\epsilon \left(\rho C_{p}\right)_{f} \left(\frac{\partial T_{f}}{\partial t} + \vec{u}.\nabla T_{f}\right) = \nabla \left(K_{eff,f} \nabla T_{f}\right) + h_{sf} a_{sf} (T_{s} - T_{f})$$
(7)

$$(1 - \varepsilon) \left(\rho C_{p}\right)_{s} \frac{\partial T_{s}}{\partial t} = \nabla \left(K_{eff,s} \nabla T_{s}\right) + h_{sf} a_{sf} (T_{f} - T_{s})$$
^(f)

که در آن، به ترتیب C_P ، C_P ، T_S $T_f \notin P$ ، T_S $T_f \notin P$ ، T_S $T_f \notin P$ ، V_f ، C_P که در آن، به ترتیب مؤثر معادل هستند. همچنین، تخلخل، دمای سیال، دمای محیط متخلخل، فشار، بردار سرعت و ضریب رسانش گرمایی مؤثر معادل هستند. همچنین، زیرنویسهای f و s به ترتیب به فاز سیال و جامد اشاره دارند.

در روابط (۳) و (۴)، ضریب انتقال گرمای محلی (h_sf) و مساحت ناحیه بین سطحی میان جامد و سیال (a_sf) بهصورت زیر تعیین میشوند:

$$h_{sf} = \begin{cases} 0.76 Re_d^{0.4} pr^{0.37} \frac{K_f}{d_f} & 1 \le Re_d \le 40 \\ 0.52 Re_d^{0.5} pr^{0.37} \frac{K_f}{d_f} & 40 \le Re_d \le 10^3 \\ 0.26 Re_d^{0.6} pr^{0.37} \frac{K_f}{d_f} & 10^3 \le Re_d \le 2.10^5 \end{cases}$$

$$a_{sf} = \frac{3\pi d_f \left(1 - e^{\frac{-(1-e)}{0.004}}\right)}{\left(0.59 d_p\right)^2}$$

$$(\%)$$

درمعادلات بالا،
$$d_{
m f}=1.18 imes {
m d}_{
m p} imes \left(rac{1-arepsilon}{3\pi}
ight)^{rac{1}{2}}$$
و $rac{{
m d}_{
m p}}{
m H}=0.0135$ مىباشند

بیبعدسازی و متغیرهای کلیدی

$$(X,Y) = \frac{(x,y)}{H}, U = \frac{u}{U_0}, P = \frac{P}{\rho U_0^2}, \tilde{t} = \frac{tU_0}{H}, \Theta = \frac{(T - T_c)}{(T_h - T_c)}, \Delta T_{ref} = T_h - T_c, Da = \frac{K_p}{H^2},$$

$$Pr = \frac{v_f}{\alpha_f}, Re = \frac{U_{in}H}{v_f}, Rc = \frac{(\rho C_p)_s}{(\rho C_p)_f}, K_r = \frac{K_s}{K_f}, Bi = \frac{h_{sf}a_{sf}H^2}{K_s}, Ste = \frac{C_{pf}(T_h - T_m)}{La}, Ec = \frac{U_0^2}{C_f\Delta T_{ref}}$$
(Y)

بهرهگیری از این متغیرها، معادلات (۱) الی (۴) را به صورت زیر بیبعد میکند:

$$\nabla \cdot \vec{U} = 0 \tag{(A)}$$

$$\partial \vec{U} \rightarrow (1 \text{ and } \vec{z})$$

$$\frac{\partial \mathbf{U}}{\partial \tilde{\mathbf{t}}} + \vec{\mathbf{U}} \,\nabla. \left(\boldsymbol{\varepsilon}^{-1} \vec{\mathbf{U}} \right) = -\nabla(\boldsymbol{\varepsilon} \mathbf{P}) + \frac{1}{\mathrm{Re}} \nabla^2 \vec{\mathbf{U}} + \boldsymbol{\varepsilon} \vec{\tilde{\mathbf{F}}}$$
(9)

که در آن:

$$\frac{\partial \Theta_{\rm f}}{\partial \tilde{t}} = \vec{U} \cdot \nabla \Theta_{\rm f} = \frac{1}{\operatorname{Re} \operatorname{Pr}} \nabla \cdot \left(\frac{k_{\rm eff,f}}{k_{\rm f}} \nabla \frac{\Theta_{\rm f}}{\epsilon} \right) + \frac{K_{\rm r} \operatorname{Bi}}{\operatorname{Re} \operatorname{Pr}} \left(\frac{\Theta_{\rm s} - \Theta_{\rm f}}{\epsilon} \right)$$
(1.)

$$\frac{\partial \Theta_{s}}{\partial \tilde{t}} = \frac{K_{r}}{Rc} \frac{1}{Re Pr} \nabla \cdot \left(\frac{k_{eff,s}}{k_{fs}} \nabla \frac{\Theta_{s}}{1-\varepsilon} \right) - \frac{K_{r}}{Rc} \frac{Bi}{Re Pr} \left(\frac{\Theta_{s} - \Theta_{f}}{1-\varepsilon} \right)$$
(11)

$$\vec{\tilde{F}} = -\left(\frac{1}{\operatorname{Re}\operatorname{Da}} + \frac{F_{\varepsilon}}{\sqrt{\operatorname{Da}}} \|\vec{U}\|\right) \vec{U}$$
⁽¹⁷⁾

در روش شبکه بولتزمن، با تقریب بی.جی.کی و استفاده از زمان آسایش منفرد، تابع توزیع چگالی از معادله زیر بهدست میآید[۷]:

$$f_i(\vec{x} + \vec{e}_i \delta t, t + \delta t) - f_i(\vec{x}, t) = -\omega_i [f_i(\vec{x}, t) - f_i^{eq}(\vec{x}, t)] + \delta t F_i$$
(17)

در اینجا، $\delta t = \delta t / \tau_v$ فرکانس برخورد است که در آن، زمان آسایش (τ_v) به صورت $\sigma_i = \delta t / \tau_v$ محاسبه می شود. همچنین، δt بازه زمانی و $f_i^{eq}(\vec{x}, t)$ تابع توزیع تعادلی است که در مدل D2Q9 شکل (۲) به صورت زیر بیان می شود[۲۱]:

$$f_i^{eq} = w_i \rho_{nf} \left[1 + \frac{\overrightarrow{e_i} \overrightarrow{V}}{c_s^2} + \frac{\left(\overrightarrow{e_i} \overrightarrow{V}\right)^2}{2c_s^4 \varepsilon} - \frac{\overrightarrow{V} \overrightarrow{V}}{2c_s^2 \varepsilon} \right]_{i=0-8}$$
(14)

که $\vec{V} = u\hat{i} + v\hat{j}$ بردار سرعت ماکروسکوپی سیال است.

 $\begin{array}{c}
6 & 2 & 5 \\
\hline
e_{6} & e_{2} & e_{5} \\
\hline
e_{3} & e_{0} & e_{1} \\
\hline
e_{7} & e_{4} & e_{8} \\
\hline
7 & 4 & 8
\end{array}$

شکل ۲: طرح شماتیک روش D2Q9 (سرعتهای دوبعدی و نهنقطهای)

علاوه بر این، نیروی حجمی در رابطه (۱۳) در محیط متخلخل و در حضور میدان مغناطیسی به شکل زیر تعیین می شود[۲۳]:

$$F_{i} = w_{i}\rho_{nf}\left(1 - \frac{1}{2\tau_{f}}\right) \left[\frac{\overrightarrow{e_{i}} \overrightarrow{E}}{c_{s}^{2}} + \frac{(\overrightarrow{V} \overrightarrow{e_{i}})(\overrightarrow{E} \overrightarrow{e_{i}})}{\epsilon c_{s}^{4}} - \frac{\overrightarrow{V} \overrightarrow{E}}{\epsilon c_{s}^{2}}\right]_{i=0-8}$$
(12)

سرعتهای مجزا در شبکه نیز به صورت زیر تعیین می شوند [۲۱]:

$$\vec{e}_{i} = \begin{cases} 0 & i = 0\\ c\left(\cos\left(\frac{(i-1)\pi}{2}\right)\vec{i} + \sin\left(\frac{(i-1)\pi}{2}\right)\vec{j}\right) & i = 1,2,3,4\\ \sqrt{2}c\left(\cos\left(\frac{(2i-9)\pi}{4}\right)\vec{i} + \sin\left(\frac{(2i-9)\pi}{4}\right)\vec{j}\right) & i = 5,6,7,8 \end{cases}$$

$$(17)$$

$$\sum_{k=1}^{N} w_{5-k} = 1/36 \quad \text{or } w_{1-4} = 1/9 \quad \text{or } w_{0} = 4/9 \quad \text{or } w_{1-4} = 1/8 \quad \text{or } w_{1-4} = 1/9 \quad \text{or$$

در روابط بالا، $c_{
m s}=c/\sqrt{3}$ سرعت صوت شبکهای است. همچنین، $ar{
m E}$ مجموع نیروهای حجمی ناشی از محیط متخلخل را نشان میدهد؛ که از طریق معادله زیر محاسبه میشود[۲۳]:

$$\vec{E} = \varepsilon \left[\vec{F}_{L} - \frac{\nu_{nf}}{K_{p}} \vec{V} - \frac{F_{\varepsilon}}{\sqrt{K_{p}}} |\vec{V}| \vec{V} \right]$$
(17)

سال چهارم: شماره۲، تابستان ۱۴۰۳ | ۴۷

علاوه براین، K_p و F_e ضریب نفوذپذیری و ضریب شکل (ضریب فورچهیمر) هستند؛ که بهصورت زیر تعیین میشوند[۲۱]:

$$F_{\varepsilon} = \frac{1.75}{\varepsilon \sqrt{150 \times \varepsilon}} \tag{1}$$

$$K_p = Da \times m^2 \tag{19}$$

همچنین،
$$\vec{F}_L$$
 نیروی لورنتز ناشی از میدان مغناطیسی است که به صورت زیر محاسبه می شود [۱۳]:
 $\vec{F}_L = A[v \sin\beta \cos\beta - u \sin^2\beta]i + A[u \sin\beta \cos\beta - v \cos^2\beta]j$ (۲۰)

A در رابطهٔ بالا، eta زاویه میدان مغناطیسی با راستای افقی است که در این پژوهش $eta/2 = \pi/2$ فرض میشود. همچنین، h شاخص میدان مغناطیسی است که با عدد هارتمن (Ha) به صورت زیر رابطه دارد [۲۳]:

$$A = \frac{Ha^2 v_{nf}}{H^2} \left(\frac{\sigma_{nf}}{\sigma} \right)$$
(71)

بر پایه قانون بقای جرم و قانون بقای اندازه حرکت در هر گره از شبکه، چگالی و سرعت ماکروسکوپی بهترتیب از طریق روابط زیر بهدست می آیند [۲۱]:

$$\rho = \sum_{i} f_{i} \tag{(YY)}$$

$$\vec{V} = \frac{\sum_{i} f_{i} \vec{e}_{i}}{\rho} + \frac{\delta t \vec{E}}{2}$$
(YY)

از آنجایی که رابطه (۱۷) یک رابطه غیرخطی است، برای رفع مشکل آن از یک سرعت کمکی (* (V) بهصورت زیر استفاده میشود:

$$\vec{V} = \frac{\vec{V}^*}{c_0 + \sqrt{c_0^2 + c_1 |\vec{V}^*|}}$$
(74)

$$\vec{V}^* = \frac{\sum_{i=0}^{8} \vec{e}_i f_i}{\rho_{\rm nf}} + \frac{\delta t}{2} \varepsilon \vec{F}_{\rm L} \tag{7}$$

$$c_0 = \frac{1}{2} \left(1 + \varepsilon \frac{\delta t \, v_{\rm nf}}{2 \, K_{\rm p}} \right) \tag{(77)}$$

$$c_1 = \varepsilon \frac{\delta t}{2} \frac{F_\varepsilon}{\sqrt{K_P}} \tag{(YY)}$$

روش شبکه بولتزمن برای انتقال گرما

در این مقاله، از دو تابع توزیع دمایی(g_{if,s}) برای حل معادلات (۳) و (۴) و بهدستآوردن میدان دمایی استفاده میشود. معادلات حاکم بر این توابع با فرض زمان آسایش منفرد برای سیال و ماده متخلخل بهصورت زیر بیان میشوند[۷]:

$$g_{f,i}(\vec{x} + \vec{e}_i \delta t, t + \delta t) - g_{f,i}(\vec{x}, t) = -\omega_{T,f} \left(g_{f,i}(\vec{x}, t) - g_{f,i}^{eq}(\vec{x}, t) \right)$$
(7A)

نشریه علمی – تخصصی یافتههای نوین کاربردی و محاسباتی در سیستمهای مکانیکی

$$g_{s,i}(\vec{x} + \vec{e}_i \delta t, t + \delta t) - g_{s,i}(\vec{x}, t) = -\omega_{T,s} \left(g_{s,i}(\vec{x}, t) - g_{s,i}^{eq}(\vec{x}, t) \right)$$
(79)

 $\omega_{T_{f,s}} = 1/\tau_{T_{f,s}}$ و ، اینجا، زیرنویسهای fو ، به ترتیب فازهای سیال و جامد (ماده متخلخل) را مشخص میکنند و $\sigma_{T_{f,s}}$ فرکانسهای برخورد آسایش منفرد هستند که از طریق زمانهای آسایش بیبعد ($\tau_{T_{f,s}}$) به صورت زیر محاسبه می شوند:

$$\tau_{\rm Tf} = \frac{3\alpha_{\rm eff,f}}{\delta tc^2} + 0.5 \tag{(7.)}$$

$$\tau_{\rm T,s} = \frac{3\alpha_{\rm eff,s}}{\delta t c^2} + 0.5 \tag{71}$$

در این روابط، a_{eff,f} و a_{eff,f} به ترتیب ضرایب نفوذ مؤثر سیال و ماده متخلخل میباشند و از روابط زیر تعیین میشوند:

$$\alpha_{\text{eff,f}} = \frac{k_{\text{eff,f}}}{\epsilon \left(\rho c_p\right)_f}$$
(77)

$$\alpha_{\text{eff,s}} = \frac{k_{\text{eff,s}}}{(1-\epsilon)(\rho c_{\text{p}})_{\text{s}}}$$
(77)

توابع توزیع دمای تعادلی در معادلات (۲۸) و (۲۹) از طریق معادلات زیر محاسبه می شوند:

$$g_{f,i}^{eq} = w_i T_f \left(1 + \frac{\vec{e}_i \vec{u}}{\varepsilon c_s^2} \right)$$
(74)

$$g_{s,i}^{eq} = w_i T_s \tag{7}$$

در نهایت، دمای ماکروسکوپی در سیال و جامد به ترتیب بهصورت زیر تعیین میشوند:

$$T_{f} = \sum_{i=0}^{8} g_{f,i} \tag{(\%)}$$

$$T_s = \sum_{i=0}^{N} g_{s,i} \tag{YY}$$

در این مقاله، خواص مؤثر نانوسیال شامل گرمای ویژه، گرانروی دینامیکی، ضریب رسانش گرما، ضریب رسانش الکتریکی و چگالی بهترتیب زیر محاسبه میشوند. این روابط در مقالات بسیاری به منظور تعیین خواص مؤثر نانوسیال آب-گرافن مورد استفاده بودهاند[۲۵و۲۴]:

$$C_{nf} = \frac{(1-\phi)\rho_f C_f + \phi \rho_g C_g}{\rho_{nf}}$$
(7A)

$$\mu_{\rm nf} = \frac{\mu_{\rm f}}{(1-\phi)^{2.5}} \tag{(79)}$$

$$k_{nf} = \frac{k_g + 2k_f + 2(k_g - k_f)\phi}{k_g + 2k_f - (k_g - k_f)\phi}k_f$$
(*)

نشریه علمی – تخصصی یافتههای نوین کاربردی و محاسباتی در سیستمهای مکانیکی

$$\sigma_{\rm nf} = 1 + \frac{3(\frac{\sigma_{\rm g}}{\sigma_{\rm f}} - 1)\phi}{(\frac{\sigma_{\rm g}}{\sigma_{\rm f}} + 2) - (\frac{\sigma_{\rm g}}{\sigma_{\rm f}} - 1)\phi}\sigma_{\rm f} \tag{(f1)}$$

$$\rho_{\rm nf} = \phi \rho_{\rm g} + (1 - \phi) \rho_{\rm f} \tag{$\rm f$}$$

شرايط مرزى

همانند سایر روشها، اعمال درست شرایط مرزی در شبیه سازی های شبکه بولتزمن حیاتی است. بر روی گرههای مرزی، مقدار توابع توزیع در خلال گام انتشار به سمت خارج از میدان حل انتشار می یابند. با وجود این، مقادیر این توابع در جهتهای رو به درون مرز، مجهول باقی می مانند؛ که به روش های زیر تعیین می شوند. در مقاله حاضر، شرط مرزی برگشت-برگشت برای بیان شرایط نبود لغزش استفاده شده است.

شرایط مرزی میدان سرعت

(الف) مرز سمت چپ (ورودی)

با توجه به شکل (۳) برای اعمال شرایط مرزی ورودی در روش شبکهٔ بولترمن از روش زو—هی[۲۶] استفاده میشود؛ که باتوجه به آن، توابع توزیع f₁ ، f₁ و f₈ از روابط زیر تعیین میشوند:

$$\rho_{\rm in} = \frac{(f_0 + f_2 + f_4 + 2(f_3 + f_6 + f_7))}{(1 - u_{\rm in})} \tag{47}$$

$$f_1 = f_3 + \frac{2\rho_{in}u_{in}}{3}, f_5 = f_7 + \frac{\rho_{in}u_{in}}{6}, f_8 = f_6 + \frac{\rho_{in}u_{in}}{6}$$
(64)

(ب) مرزهای بالا و پائین

برای هر دیوار، شرط مرزی نبود لغزش سرعت را میتوان به ترتیب زیر اعمال کرد:

$$f_{i,n} = f_{i(opposite),n}$$
 (4)

که در آن، $f \ge i \le 5$. توجه شود که در این رابطه، f_4 ، f_7 و f_8 مجهولات دیوار بالایی و f_5 ، f_5 و f_6 مجهولات دیوار پایینی هستند.

شرایط مرزی گرمایی

(الف) مرز سمت چپ (ورودی)

در مرز سمت چپ کانال، سیال با دمای گرم $T_{in}=T_{h}=\Theta_{h}=$ ۰/۲۷ وارد شده و توابع توزیع دمایی به صورت زیر تعیین می شوند:

$$g_1 = T_{in}(w_1 + w_3) - g_3, g_5 = T_{in}(w_5 + w_7) - g_7, g_8 = T_{in}(w_8 + w_6) - g_6$$
^(FY)

برای اعمال شرط نبود پرش دمایی بر روی دیوارها، به ترتیب از روش بازگشت به عقب[۲۷] و روش زو-هی[۲۶] استفاده می شود. بدین ترتیب، خواهیم داشت که:

(ب) ديوار بالائى

$$g_4 = T_w(w_4 + w_2) - g_2, g_7 = T_w(w_7 + w_5) - g_5, g_8 = T_w(w_8 + w_6) - g_6$$
(*A)

(ج) ديوار پائينى

$$g_2 = T_w(w_2 + w_4) - g_4, g_5 = T_w(w_5 + w_7) - g_7, g_6 = T_w(w_6 + w_8) - g_8$$
(f9)

(د) مرز سمت راست (خروجی)

در مرز سمت راست کانال، سیال با دمای نامعلوم خارج می شود و توابع توزیع دمایی به تر تیب زیر تعیین می شوند: $g_{3,n-1} = g_{3,n}, \ g_{7,n-1} = g_{7,n}, \ g_{6,n-1} = g_{6,n}$ (۵۰)

شکل۳: طرح شبکه سرعت و دمای D2Q9 در داخل و مرزهای میدان حل

تحليل استقلال شبكه

برای انتخاب بهترین شبکه عددی، محاسبات برای شبکهبندیهای ۱۰۰×۲۰، ۱۵۰×۳۰، ۲۰۰×۴۰ و ۳۰۰×۶۰ برای نانوذرات گرافن با کسرحجمی ۳ درصد، تخلخل ۶/۰، عدد دارسی ۰/۱، در عدد رینولدز ۲۰۰ و عدد هارتمن ۱۰ انجام میشود. نتایج بر حسب دمای ماده متخلخل در نقطه میانی کانال در جدول (۱) آمده است. مشخص است که شبکهبندی ۱۵۰×۳۰ اختلاف بسیار اندکی با شبکهبندیهای بعدی دارد. از این رو، در ادامه از این شبکه بندی استفاده خواهد شد.

جدول ۱. فخلیل استقلال سبکه		
دمای ماده متخلخل در نقطه میانی کانال	ابعاد شبكه	
۰/۵۳۹۵۹۶۹	1 • • × ۲ •	
·/۵۳۹۵۸۴۵	۱۵•×۳•	
•/ ۵ ۳۹۵ <i>۸</i> ۴۳	۲۰۰×۴۰	
•/۵۳۹۵۸۴۲	٣••×۶•	

جدول ۱: تحليل استقلال شبكه

اعتبارسنجى مدل

به منظور اعتبارسنجی حل عددی، یک کانال حاوی نانوسیال آب-گرافن با کسرحجمی ۴ درصد و عدد رینولدز ۲۰۰، میزان تخلخل ۱/۶ و دیوارههای دما ثابت در نظر گرفته می شود. سپس توزیع سرعت در اعداد دارسی مختلف تعیین شده و با نتایج پژوهش بن الطیفا و همکاران[۲۸] مقایسه می شود. با توجه به شکل (۴) مشخص است که اختلاف در دادهها کمتر از ۲درصد می باشد. این امر صحت معادلات حاکم و کد نوشته شده را نشان می دهد.

شکل ۴: مقایسه نتایج حاضر با نتایج پژوهشهای قبل

محاسبه عدد ناسلت

از آنجایی که لازم است نتایج در قالب تغییرات عدد ناسلت مطالعه و بررسی شوند، ضریب همرفت میانگین به صورت زیر تعریف میشود:

$$h_{\rm m} = \left| \frac{k_{\rm nf} \frac{\partial T}{\partial y} \Big|_{\rm w}}{T_{\rm w} - T_{\rm b}} \right| \tag{(a1)}$$

که در آن، T_b دمای کپهای و T_w دمای دیوار می باشند. پس از محاسبه ضریب همرفت میانگین، عدد ناسلت میانگین بهصورت زیر تعیین میشود:

$$Nu_{m} = \frac{h_{m}H}{K_{f}}$$
($\Delta \Upsilon$)

با توجه به این که یکی از نوآوریهای مقاله حاضر، در نظر گرفتن عدم تعادل گرمایی محلی میان نانوسیال و محیط متخلخل است، متغیر عدم تعادل گرمایی محلی بهصورت زیر تعریف و تحلیل میشود[۲]:

$$LTNE = \frac{\sum_{N} |\theta_{s} - \theta_{f}|}{n \times m}$$
(27)

نتايج شبيهسازى

در این بخش، هدف، بررسی اثر عدد دارسی، عدد هارتمن، ضریب تخلخل و کسر حجمی نانوذرات برروی عدد ناسلت میانگین و مقدار عدمتعادل گرمایی محلی (LTNE) در کانال نشان دادهشده در شکل (۱) میباشد. در حالت پایه، مقادیر زیر برای متغیرهای موثر در نظر گرفته شدهاست:

 $\varepsilon = \cdot/\hat{\tau}$, $\phi = \cdot/\cdot \tilde{\tau}$, Bi = 1, Ha = 1, $Da = \cdot/1$, $Re = \tau$.

نتایج برای حالت پایه شامل میدان سرعت، میدان دمای نانوسیال و میدان دمای محیط متخلخل در شکل (۵) نشان داده شده است. توزیع سرعت ارایه شده نشان می دهد که سرعت سیال در مرکز کانال، مقدار بیشینه خود را اخذ می کند. در مقابل، در نزدیکی دیوارها، سرعت سیال به مقدار کمینه خود می سد؛ که با توجه به شرط نبود لغزش بر روی دیوارها قابل انتظار است. در توزیع دمای سیال پیداست که با حرکت به سمت دیوارهای کانال که دمایی بالاتر از دمای سیال ورودی به کانال دارد، سیال گرم تر می شود. توزیع دما در محیط متخلخل نشان می دهد که بخش زیادی از محیط متخلخل در دمای دیوار قرار گرفته است.

شکل۵: میدان های سرعت، دمای نانوسیال و دمای محیط متخلخل

(الف) اثر عدد دارسی

در این بخش، اثر عدد دارسی بر روی عدد ناسلت میانگین و عدمتعادل گرمایی محلی مورد بررسی قرار می گیرد. برای این منظور، مقادیر Mum و LTNE بهازای اعداد دارسی مختلف در شکل (۶) آورده شده است. مشخص است که با افزایش عدد دارسی مقدار تبادل گرما به طرز چشمگیری بیشتر می شود. این به آن علت است که با زیاد شدن عدد دارسی، میزان نفوذ پذیری محیط متخلخل افزایش یافته و ماده متخلخل، مقاومت کمتری را در مقابل جریان از خود نشان می دهد؛ که این امر باعث افزایش محیط متخلخل افزایش یافته و ماده متخلخل، مقاومت کمتری را در مقابل جریان از خود نشان می دهد؛ که این امر باعث افزایش محیط متخلخل افزایش یافته و ماده متخلخل، مقاومت کمتری را در مقابل جریان از خود نشان می دهد؛ که این امر باعث افزایش محیط متخلخل افزایش نفوذ پذیری محیط متخلخل، میزان عده متخلخل، میانگین نیز افزایش می یابد. نتایج همچنین نشان می دهد که با افزایش نفوذ پذیری محیط متخلخل، میزان عدم تعادل گرمایی محلی بیشتر می شود. این امر که با نتایج تحقیق نمدچیان و همکاران [۲۹] همخوانی دارد متخلخل، میزان عدم تعادل گرمایی محلی محلی محلی این امر که با نتایج تحقیق نمدچیان و همکاران [۲۹] همخوانی دارد به آن علت است که با نتایم می ای محلی مورد این امر باعث افزایش می می ای محلی می از می تعد این می دارد معادل گرمایی محلی بیشتر می شود. این امر که با نتایج تحقیق نمدچیان و همکاران [۲۹] همخوانی دارد متخلخل، میزان عدم تعادل گرمایی محلی محلی محلی می را می را می محلی محلی می میزان نمان می محلی محلی محلیل می این این می ماد و دمای محلی محلی محلی می مود. این امر که با نتایم تحقیق نمدچیان و همکاران [۲۵] همخوانی دارد می مور ای آن متأثر نمی شود.

شکل۶: اثر عدد دارسی بر نتایج

(ب) اثر عدد هار تمن

عدد هارتمن نشاندهنده تاثیر میدان مغناطیسی است که اثر آن بر روی عدد ناسلت میانگین و عدمتعادل گرمایی محلی در پنج مقدار مختلف از عدد هارتمن (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۳۰) بررسی شده و نتایج آن در شکل (۷) آمده است. پیداست که با افزایش عدد هارتمن، مقدار عدد ناسلت میانگین کاهش مییابد؛ که با مشاهدات بازخانه و زحمتکش[۲۳] همخوانی دارد. علاوه بر این، مشاهده میشود که افزایش شدت میدان مغناطیسی با کاهش عدمتعادل گرمایی محلی همراه است.

شکل۷: اثر عدد هار تمن بر نتایج

(ج) اثر کسرحجمی نانوذرات

اثر کسر حجمی نانوذرات بر نتایج در شکل (۸) آمده است. پیداست که با افزایش کسر حجمی نانوذرات، عدد ناسلت میانگین افزایش یافته است. این به آن علت است که افزایش نانوذرات با رسانش گرمای بالا سبب افزایش رسانش گرما در سیال می شود. علاوه براین، حرکات نامنظم نانوذرات در سیال، انتقال انرژی را افزایش می دهد. علاوه بر این، مشخص است که افزایش کسر حجمی نانوذرات، LTNE را به مقدار بسیار ناچیزی کاهش می دهد. این به آن علت است که افزایش کسر حجمی نانوذرات، انتقال گرما در نانوسیال را بهبود می بخشد و دمای آن را به سمت دمای محیط متخلخل نزدیک می کند.

شکل۸: اثر کسر حجمی نانوذرات بر نتایج

(د) اثر ضريب تخلخل

یکی دیگر از متغیرهای مهم در رفتار محیط متخلخل، ضریب تخلخل آن است. این معیار، نسبت حجم فضای توخالی به حجم کل را نمایش میدهد. شکل (۹) اثر ضریب تخلخل را بر نتایج ارایه میکند. مشخص است که افزایش ضریب تخلخل، انتقال گرما را افزایش داده است. این امر که با پژوهش زحمتکش و ناقدیفر [۳۰] همخوانی دارد، ناشی از بهبود عبور جریان از داخل محیط متخلخل میباشد. علاوه بر این، پیداست که افزایش ضریب تخلخل با افزایشی اندک در عدمتعادل گرمایی محلی همراه بودهاست.

شکل۹: اثر عدد تخلخل محیط بر نتایج

نشريه علمي - تخصصي

نتيجهگيرى

دراین مقاله، یک ارزیابی عددی از مدل غیرتعادلی در شبیهسازی همرفت واداشته نانوسیال آب-گرافن در یک کانال افقی پر شده با ماده متخلخل در حضور میدان مغناطیسی ارایه شد. به این منظور، روش شبکه بولتزمن مورد استفاده قرار گرفت. در ادامه، اثر متغیرهای مؤثر شامل ضریب تخلخل، عدد دارسی، عدد هارتمن و کسرحجمی نانوذرات بر روی عدد ناسلت میانگین و مقدار عدمتعادل گرمایی محلی مطالعه شد. بر پایه نتایج ارایهشده، نتایج زیر بهدست آمد: ۱- با افزایش نفوذپذیری محیط متخلخل، عدد ناسلت میانگین و مقدار عدمتعادل گرمایی محلی تا بیش از ۵۰ درصد افزایش میابند؛ که ناشی از افزایش سرعت سیال است. ۲- با بالارفتن عدد هارتمن، سرعت سیال کم شده و مقادیر عدد ناسلت میانگین و عدم تعادل گرمایی محلی تا بیش از ۵۰ درصد افزایش درصد و ۱۲ درصد کاهش می ابند. ۳- بالارفتن کسرحجمی نانوذرات، از طریق بهبود خواص گرمایی نانوسیال سبب افزایش عدد ناسلت میانگین و کاهش مقدار عدم تعادل گرمایی محلی می می بند از طریق دیمود خواص گرمایی نانوسیال سبب افزایش عدد ناسلت میانگین و کاهش مقدار ۴۰- افزایش ضریب تخلخل محیط، سرعت سیال را فزایش داده و باعث بالارفتن عدد ناسلت میانگین و کاهش مقدار

عدمتعادل گرمایی محلی تا ۳ درصد میشود.

			· ·
a _{sf}	مساحت ناحیه بین سطحی میان جامد و سیال	х, у	مختصات دکارتی
А	شاخص مغناطيسي	U ₀	سرعت بیشینه در ورودی
Bi	عدد بيو	Ũ	بردار سرعت بدون بعد
с	سرعت شبکهای	I	اندازه سرعت
Cp	ظرفیت گرمایی ویژه در فشار ثابت	V	بردار سرعت ماکروسکوپی سیال
Da	عدد دارسی	V^*	بردار سرعت کمکی
d_{f}	قطر ليگامنت	Х, Ү	مختصات بدون بعد
d_p	قطر ميانگين حفرهها		حروف يونانى
Ec	عدد اکرت	∇	عملگر گرادیان
Е	مجموع نیروهای حجمی ناشی از تخلخل و میدان مغناطیسی	∇.	عملگر دیورژانس
ei	سرعت گسسته در جهت <i>i</i>	∇^2	عملگر لاپلاسین
Fε	ضريب شكل فورچهيمر	Δx	گام شبکه
F	نیروی حجمی بر واحد جرم	Δt	گام زمانی
Fi	نيروى حجمى	α	ضریب پخش گرما
F_L	نيروى لورنتز	β	زاویه میدان مغناطیسی با راستای افق
F _{ei}	نیروی حجمی در جهت <i>i</i>	3	ضريب تخلخل
f _i , ٤	توابع توزيع	φ	کسر حجمی نانوذرات
f _i ^{eq}	توابع توزيع تعادلى	δt	اندازه گام زمانی شبکه
Н	عرض کانال	Θ	دمای بیبعد
На	عدد هارتمن	v	گرانروی حرکتی
h _{sf}	ضریب انتقال گرمای میان فازی	ρ	چگالی
Kp	ضریب نفوذپذیری	τ	زمان آرامش
K _r	نسبت ضریب گرمای رسانشی	Wi	فاكتور وزنى
К	ضریب انتقال گرمای رسانشی	σ	ضريب رسانش الكتريكي
С	گرمای ویژه	μ	گرانروی دینامیکی

فهرست علايم

مراجع

- [1] Vafai, K., (2015). Handbook of Porous Media, CRC Press.
- [2] Kaviany, M., (1995). Principles of Heat Transfer in Porous Media, Second ed., Spring-Verlag, New York.
- [3] Nield, D.A., Bejan, A., (2017). Convection in Porous Media, 5th ed, Springer.
- [4] Kuznetsov, A., Nield, D.A., (1998), Effect of Local Thermal Non–equilibrium on the Onset of Convection in a Porous Medium Layer Saturated by a Nanofluid, Transport in Porous Media 83, pp 425–436.
- [5] Rees, D.A., Pop, I., (2005). Local Thermal Non–Equilibrium in Porous Media Convection, Transport Phenomena in Porous Media III, pp 147–173.
- [6] Abdollahpour, A., Aminian, J., (2019). Analytical Study of the Effect of Intensity of Local Thermal Non– Equilibrium in Porous Foams, Sharif Mechanical Engineering 35, pp 23–32.
- [7] Mabrouk, R., Naji, H., Dhahri, H., Hammouda, S., Younsi, Z., (2020). Numerical Investigation of Porosity Effect on a PCM's Thermal Performance in a Porous Rectangular Channel via Thermal Lattice Boltzmann Method, International Communications in Heat and Mass Transfer 119, 104992.
- [8] Parhizi, M., Torabi, M., Jain, A., (2021). Local Thermal Non–Equilibrium (LTNE) Model for Developed Flow in Porous Media with Spatially–Varying Biot number, International Journal of Heat and Mass Transfer 164, 120538.
- [9] Choi, S.U.S., (1998). Nanofluid Technology: Current Status and Future Research, Argonne National Lab, Argonne.
- [10] Ebrahimdoust Roodposhti, P., Bani Asadi, H., Ramezani Saadatabadi, A., Akbari Dahoei, I., (2018). Experimental Investigation of the Effect of Adding Graphene on the Improvement of the Convection Heat Transfer Coefficient in the Water/Ethylene Glycol System in Laminar Flow, Applied Researches in Chemical Engineering – polymer 3, pp 3–19.
- [11] Kadhim, H.T., Al Dulaimi, Z.M., Rona, A., (2023). Local Thermal Non-equilibrium Analysis of Cu-Al₂O₃ Hybrid Nanofluid Natural Convection in a Partially Layered Porous Enclosure with Wavy Walls, Journal of Applied and Computational Mechanics 9(3), pp 712–727.
- [12] Dey, S., Kumar, B.R., (2024). Finite Element Analysis of a Thermal Non–Equilibrium Hybrid Nanofluid Model for Natural Convection in a Complex Porous Enclosure, Computers & Mathematics with Applications 169, pp.177–194.
- [13] Zahmatkesh, I., Ardekani, R., (2020). Effect of Magnetic Field Orientation on Nanofluid Free Convection in a Porous Cavity: A Heat Visualization Study, Journal of Thermal Engineering 6(1), pp 170–186.
- [14] Zahmatkesh, I., Habibi Shandiz, M.R., (2022). MHD Double–Diffusive Mixed Convection of Binary Nanofluids through a Vertical Porous Annulus Considering Buongiorno's Two–Phase Model, Journal of Thermal Analysis and Calorimetry 147, pp 173–180.
- [15] Fakur, M., Vahabzadeh, A., Ganji, D., (2017). Study of Heat Transfer and Flow of Nanofluid in Permeable Channel in the Presence of Magnetic Field, Propulsion and Power Research 4(1), pp. 50–62.
- [16] Izadi, M., Mohebbi, R., Delouei, A., Sajjadi, H., (2019). Natural Convection of a Magnetizable Hybrid Nanofluid inside a Porous Enclosure subjected to Two Variable Magnetic Fields, International Journal of Mechanical Sciences 151, pp 154–169.
- [17] Zahmatkesh, I., Shandiz M.R.H., (2019). Optimum Constituents for MHD Heat Transfer of Nanofluids within Porous Cavities, Journal of Thermal Analysis and Calorimetry 138, pp 1669– 1681.

- [18] Tian, Z., Yue, L., Qi, C., Tang, M., (2024). Effects of Vertical Magnetic Field on Natural Convection of Magnetic Nanoscale Fluid in a Sinusoidal Curved Cavity Partially Filled with Porous Medium, Journal of Magnetism and Magnetic Materials 609, p. 172464.
- [19] Aliu, O., Sakidin, H., Foroozesh, J., Yahya, N., (2020). Lattice Boltzmann Application to Nanofluids Dynamics–A Review, Journal of Molecular Liquids 300, p 112284.
- [20] Nazari, M., Kayhani, M.H., Mohebbi, R., (2013). Heat Transfer Enhancement in Channel Partially Filled with Porous Block: Lattice Boltzmann Method, International Journal of Modern Physics 24(09), p 1350060.
- [21] Fen, X.B., Liu, Q., He, Y.L., (2020). Numerical Simulations of Convection Heat Transfer in Porous Media using a Cascaded Lattice Boltzmann Method, International Journal of Heat and Mass Transfer 151, pp 119–410.
- [22] Moradi, I., D'Orazio, A., (2023). Lattice Boltzmann Method Pore-scale Simulation of Fluid Flow and Heat Transfer in Porous Media: Effect of Size and Arrangement of Obstacles into a Channel, Engineering Analysis with Boundary Elements 152, pp 83–103.
- [23] Bazkhane, S., Zahmatkesh, I., (2021). Heat Transfer of Nanofluid in a Channel with Magnetic Field and Porous Obstacle using the Darcy–Brinkman–Forchheimer Model in the LBM Method, Journal of Applied and Computational Sciences in Mechanics 32(1), pp 153–172.
- [24] Sajjadi, H., Delouei, A.A., Izadi, M., Mohebbi, R., (2019). Investigation of MHD Natural Convection in a Porous Media by Double MRT Lattice Boltzmann Method utilizing MWCNT– Fe3O4/Water Hybrid Nanofluid, International Journal of Heat and Mass Transfer 132, pp 1087– 1104.
- [25] Zakeri, F., Emami, M.R.S., (2023). Experimental and Numerical Investigation of Heat Transfer and Flow of Water-Based Graphene Oxide Nanofluid in a Double Pipe Heat Exchanger Using Different Artificial Neural Network Models, International Communications in Heat and Mass Transfer 148, p 107002.
- [25] Joshi, A., Khatawate, V., Banapurmath, N.R., Shankara, R.P., Sajjan, A.M., Khan, T.M.Y., Ayachit, N.H., Badruddin, I.A., (2024). Experimental and Numerical Investigation of Heat Transfer Characteristics of Radiator Using Graphene Amine-Based Nano coolant, Case Studies in Thermal Engineering 63, p 105389.
- [26] Zou, Q., He, X., (1997). On Pressure and Velocity Boundary Conditions for the Lattice Boltzmann BGK Model, Physics of Fluids 9(6), pp 1591–1598.
- [27] Sukop, M.C., Thorne, D.T.J., (2006). Lattice Boltzmann Modeling: An Introduction for Geoscientists and Engineers, Springer–Verlag, Berlin, Heidelberg.
- [28] Ben Ltaifa, K., D'Orazio, A., Naji, H., Hammouda, S., Mabrouk, R., Dhahri, H., (2023). Simulating Nanofluid Forced Convection Flow by Thermal Lattice Boltzmann Approach, Journal of Thermophysics and Heat Transfer 37(1), pp 64–78.
- [29] Namadchian, H., Zahmatkesh, I., Alavi, S.M.A., (2021). Numerical Simulation of Nanofluid Flow in an Annular Channel with Porous Barriers using Composition Darcy-Brinkman-Frechheimer Model and Two–Phase Mixture Model, Amirkabir Mechanical Engineering Journal 3, pp 1897– 1914.
- [30] Zahmatkesh, I., Naghedifar, S.A., (2018). Pulsating Nanofluid Jet Impingement onto a Partially Heated Surface Immersed in a Porous Layer, Jordan Journal of Mechanical and Industrial Engineering 12(2), pp 99–107.